

مکمل‌های ورزشی

WWW.IFSM.IR

ifsmir

www.aparat.com/www.ifsm.ir

دسته بندی مکمل‌ها

به چهار دسته تقسیم می‌شوند که عوامل مختلفی از جمله میزان تاثیرگذاری، عوارض جانبی و خطر مثبت شدن آزمایش دوپینگ توجه دارد.

نکات احتیاطی

- مواد موجود در بعضی از مکمل‌ها خطرناک یا موگ‌اور باشد. اینکه ادعا می‌شود مواد سازنده یک مکمل (طبیعی) است همیشه به معنای ایمن بودن آن نیست.
- مراقب مواد منوعه در مکمل‌های ورزشی باشید، موادی مانند افدرین یا اندرولستن دیون که باعث مثبت شدن آزمایش دوپینگ می‌شوند.
- از مکمل‌های تایید شده داخلی یا خارجی استفاده کنید (به عنوان مثال ال کاربینتین ساخت داخل). کشور کارخانه‌هایی که به شکایت‌ها یا پرسش‌های شما پاسخ ندهند کارخانه‌های معتبری نیستند.
- شرکت‌های مکمل‌های خود اجرا می‌کنند.
- کودکان، نوجوانان، زنان باردار و شیرده باید تا حدامکان از مصرف مکمل‌ها پرهیز کنند.
- قبل از تصمیم گیری برای مصرف با مرکز مشاوره سلامت خود صحبت کند.
- یاد بگیرید چگونه برچسب مکمل‌ها را بخوانید.

نهیه و تنظیم:
کمیته آموزش فدراسیون پزشکی ورزشی

مقدمه

مکمل غذایی به ماده‌ای اطلاق می‌شود که پزشکان یا متخصصین تغذیه ورزشی برای رفع نیازهای غذایی یا طبیعی فرد ورزشکار یا جبران کمبود بعضی از مواد مغذی او تجویز می‌کنند. برای بدست آوردن عملکرد بالاتر، ورزشکاران اغلب دنبال استفاده از مکمل‌های غذایی به بازار عرضه شده می‌روند. مکمل‌های ویتامین و مواد معدنی، کربوهیدرات، پروتئین از جمله مکمل‌های غذایی هستند. مواد غذایی نیروزا عموماً در مقادیری بیش از نیاز روزانه ورزشکار تجویز می‌شوند و هدف از تجویز آن‌ها تقویت عملکرد ورزشکار به واسطه اثرات شبیه دارویی آن‌ها است. کراتین، بی‌کربنات و سیترات سدیم عمدتاً با این هدف تجویز می‌شوند.

بایدهای مکمل ورزشی

اصولاً یک مکمل ورزشی باید شرایطی داشته باشد که از مهمترین آن‌ها میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

- با هدف بهبود تغذیه ورزشی طراحی شده باشد.
- متناوب با کالری مورد استفاده، عملکرد قلبی (ظرفیت هوایی، استقامت بی‌هوایی) عملکرد عضلانی (قدرت، توان، سرعت و قدرت استقامت)، عملکرد روانی (تمرکز و توجه، انگیرش)، وضعیت ابرسانی (تعادل مایعات و تعادل الکترولیت‌ها)، بازیافت (کوتاه‌مدت: بازسازی ذخایر گلیکوزن، ابرسانی/ بلندمدت: ایمنی، تندرستی مفصل، تاندون و عضلات)، وزن و ترکیب بدن (بهبود توده خالص بدن، کاهش چربی بدن) تجویز شود.
- دارای مقادیر کافی از مواد مغذی بوده و با نیازهای غذایی ویژه ورزشکار (بیش از مسابقه، در حین و پس از آن) متناسب باشد.
- منبع خوبی برای تکمیل ذخایر مهم بدن (مثل آهن) باشد.
- تهیه و طرز مصرف آن ساده باشد.
- قابل حمل و دارای بسته بندی مناسب باشد.
- عوارض گوارشی آن اندک یا قابل چشم‌پوشی باشد.
- باعث بهبود عملکرد ورزشی شود.

مشخص موجب افت عملکرد و سلامت ورزشکار شود:

منیزیوم، HMB، BCAA، تیروزین، ویتامین‌ای و ...

دسته چهارم (گروه D)

این دسته شامل موادی است که از سوی آزادانس جهانی مبارزه با دوپینگ ممنوع شده است: آندرولستن دیون، تریبولوس تریستریس و سایر فرآورده‌های گیاهی تستوسترون، افدرین و ...

عوارض مکمل‌ها

- تداخل با جذب مواد غذایی مفید در دستگاه گوارش
- به هم زدن وضعیت تعادل آب در بدن
- مرگ‌های ناگهانی در جریان ورزش
- ناراحتی گوارشی
- اختلالات کلیوی
- افزایش وزن ناخواسته
- عفونت‌های گوناگون
- گرفتگی‌های عضلانی

دسته اول (گروه A)

منابع مفید و مناسب برای تامین انرژی به شمار می‌آیند و یا مکمل‌هایی هستند که در کارآزمایی‌های علمی بر عملکرد ورزشکار موثر بوده و براساس یک پروتکل خاص تجویز می‌شوند. نمونه‌های اصلی این گروه عبارتند از: نوشابه‌های ورزشی، کافئین، بتا‌آلانین، مکمل‌های کلسیم و ویتامین D و ...

دسته دوم (گروه B)

مریبان و ورزشکاران عموماً خواستار مصرف این مکمل‌ها هستند، در حالی که این مکمل‌ها خیلی جدید هستند و لازم است مورد بررسی بیشتر علمی قرار گیرند.

دسته سوم (گروه C)

این دسته از مکمل‌ها اثرات مفید یا اثبات شده‌ای ندارند. این دسته علی‌رغم مصرف گستردگی در جامعه ورزش هیچ فایده‌ای برای عملکرد ورزشکار ندارند و حتی در بعضی موارد با سازوکارهای